

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 83

din 18 martie 2015

Cu adresa nr.4758/IJ/1265/DIP/2014, Inspecția Judiciară a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii raportul prin care s-a dispus sesizarea Secției pentru procurori, pentru a se stabili dacă doamna procuror A.M.B., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prezent suspendată din funcție, a încălcat dispozițiile art. 9 alin.(2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, prin manifestări publice din perioada în care îndeplinea funcția de

În ședința din 14.01.2015, Secția pentru procurori a constatat existența indiciilor privind încălcarea dispozițiilor art.9 alin.2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor de către doamna A.M.B. și a dispus, potrivit art. 36¹ alin. 7 și 8 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, încunoștințarea acesteia pentru ședința Secției pentru procurori din data de 03.03.2015.

Deși legal înștiințată, doamna procuror nu s-a prezentat la ședințele Secției pentru procurori, pentru a-și formula apărări în cauză.

Din oficiu, Secția a apreciat necesară administrarea de probe, sens în care a dispus solicitarea de relații de la D.N.A și D.I.I.C.O.T.

Analizând raportul Inspecției Judiciare, precum și înscrisurile atașate la dosar, Secția pentru procurori reține următoarele:

La data de 31.10.2014 s-a înregistrat la Inspecția Judiciară - Direcția de Inspecție pentru procurori, adresa nr.2/23716/31.10.2014 a Consiliului Superior al Magistraturii – Cabinet Vicepreședinte, prin care era transmisă cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna A.M.B., precum și solicitarea de a se efectua verificări în raport de situația prezentată în mass-media în data de 30 octombrie 2014 privind eventuale încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor.

La Inspecția judiciară au fost înregistrate două lucrări, prima lucrare având ca obiect cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna A.M.B., înregistrată sub nr.4757/IJ/1264/DIP/2014, iar cea de-a doua lucrare având ca obiect verificarea eventualelor încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, înregistrată sub nr.4758/IJ/1265/DIP/2014.

La data de 04 noiembrie 2014 a fost transmisă Inspecției Judiciare și solicitarea redactorului șef al publicației „exclusiv.ro”, atașată prezentului raport.

În cauză s-au efectuat verificări preliminare de către Inspecția Judiciară, finalizate la data de 12.12.2014, în urma cărora a rezultat următoarea situație de fapt:

Doamna A.M.B., ... a fost desemnată să participe în perioada 16-19 februarie 2014 alături de alte persoane, la o vizită de lucru la Haga, cheltuielile de deplasare și cazare urmând să fie suportate de D.I.I.C.O.T., parțial în ceea ce o privește, în sensul că aceasta urma să suporte personal contravaloarea transportului pe ruta București-Paris, instituția urmând să deconteze c/valoarea călătoriei pe ruta Paris-Haga și Haga - București.

În data de 13.02.2014 procurorul A.M.B. a solicitat o zi de concediu pentru ziua de 14.02.2014, urmând să se deplaseze la Paris.

Achiziționarea biletului de avion pe ruta București-Paris precum și rezervarea camerei la hotelul din Paris au fost efectuate prin intermediul firmei S.C. S.R.L., contravaloarea transportului și cazării fiind achitate de A.M.B. personal, astfel cum rezultă din facturile și chitanțele depuse la dosar.

În data de 30.10.2014 au fost difuzate pe site-ul <http://www.Josscenzura2014.wordpress.com>, mai multe fotografii în care apar E.U. - deputat în Parlamentul României și președinta Partidului, A.M.B. - și A.M.T. - fosta șefă a C.N.I. Au fost difuzate și facturi referitoare la cazarea și masa la hotelul din Paris în perioada 14-16 februarie 2014.

După ce presa a preluat aceste imagini, contul de pe wordpress.com a fost șters, dar comentariile referitoare la vizita procurorului la Paris, împreună cu o deputată și președinta unui partid politic, au continuat, afirmațiile din articolele de presă și subiectele de dezbatere din emisiunile televizate fiind focusate pe relația de prietenie dintre A.M.B. și E.U., comentariile referindu-se la modul în care o asemenea relație de prietenie este de natură să afecteze imparțialitatea magistratului, să îi submineze autoritatea, credibilitatea și să-i limiteze capacitatea de a-și exercita funcția.

O altă categorie de comentarii a vizat modul în care A.M.B. a fost numită în funcția de, afirmându-se că această numire a fost realizată cu sprijinul E.U., în baza relațiilor de prietenie dintre cele două persoane.

În comunicatul remis Mediafax de către D.I.I.C.O.T. în data de 30.10.2014 s-a precizat că procurorul A.M.B. înțelege să nu comenteze în spațiul public aspecte care țin de viața privată, desfășurate în cadrul efectuării unui concediu de odihnă.

În aceeași zi, A.M.B. a avut o convorbire telefonică, la inițiativa jurnalistei TVR A.A., în care a afirmat în mod repetat că nu comentează respectivele fotografii, fiind o chestiune privată, dar, la insistențele jurnalistei, a răspuns: „ce am apărut domne? acum bănuiesc că înregistrați convorbirea, în ce poze am apărut? n-aveți prieteni, nu ieșiți în week-end? am apărut în poziții dezolante?, am apărut trăgând pe nas?.....nu cred că am o problemă cu doamna U., că nu văd de ce-aș avea...poziția publică și politică a doamnei U. este una, chestiunea privată e alta”.

După această discuție, A.M.B. personal și apoi purtătoarea de cuvânt a instituției l-au contactat telefonic pe domnul C.L., directorul Direcției Emisiunilor Informative și Sportive din cadrul TVR, afirmând că doresc refacerea interviului pentru a avea un caracter oficial și destinat publicității, trimițând și o solicitare scrisă în acest sens.

În comunicarea din 08.12.2014 domnul C.L. a afirmat că nu a avut sentimentul că sunt exercitate presiuni sau amenințări la adresa vreunei persoane din TVR, dar a sesizat o stare de surescitare și nervozitate a doamnei A.M.B.

În cuprinsul punctului de vedere exprimat în fața inspectorului judiciar, în faza verificărilor prealabile, doamna procuror a învederat că o cunoaște pe E.U. din anul 2009, din perioada în care participa la ședințele de guvern în calitate de secretar de stat, iar E.U. era ministru în același guvern; din acea perioadă sunt prietene, vizitându-se reciproc, ieșind împreună inclusiv în locuri publice, relația cu E.U. nefiind una ascunsă, de natură a ridica suspiciuni referitoare la anumite situații. A mai precizat că în momentul în care s-a întors la D.I.I.C.O.T. a afirmat public, inclusiv față de colegii de serviciu și șefii ierarhici, că este prietenă cu aceasta.

Împrejurarea că relația lor de prietenie era una publică rezultă și din faptul că în luna mai 2013, după nominalizarea sa pentru funcția de, înainte de interviul de la Consiliul Superior al Magistraturii, în media s-a comentat, vorbit și scris despre această relație de prietenie; se cunoștea despre prietenia lor la data la care a fost propusă de ministrul justiției, audiată în Consiliul Superior al Magistraturii și numită de președintele României. În momentul interviului din C.S.M. nu a fost întrebată dacă are relații cu anumite persoane din mediul politic ce ar ridica semne de întrebare din punct de vedere deontologic sau al incompatibilităților cu funcția pe care urma să o dețină.

În ceea ce privește discuția purtată cu reporterul TVR, a învederat că a avut loc în condițiile în care avea reprezentarea că este o discuție informală, neînregistrată, deoarece conform regulilor de comunicare stabilite cu mass-media, trebuia să i se aducă la cunoștință că este înregistrată sau că i se solicită o poziție oficială; când și-a dat seama că discuția este înregistrată, o întrerupt-o, după care a solicitat specialistului în comunicare al D.I.I.C.O.T. să redacteze o adresă către TVR prin care să aducă la cunoștință că acea declarație nu este una oficială, nu a fost dată cu acest caracter și solicita să nu apară în spațiul public. Discuția cu C.L. a fost în sensul celor precizate anterior, acesta cerându-i să ofere o poziție oficială într-un interviu acordat aceleiași ziariste. Deoarece a considerat prima discuție cu ziarista ca fiind una privată, tonul discuției și maniera liberă de

exprimare au fost specifice unei astfel de discuții, dar dacă ar fi avut reprezentarea că poartă o discuție ce urma să devină publică, în mod cert nu le-ar fi utilizat.

Raportat la situația de fapt prezentată, Inspecția Judiciară a apreciat ca afișarea publică a relației de prietenie dintre A.M.B. și doamna E.U., deputat și președinte de partid, constituie o manifestare ce încalcă dispozițiile art. 9 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, deoarece s-a ignorat obligația de rezervă impusă magistratului prin textul de lege menționat. Această obligație de rezervă reprezintă comportamentul care se așteaptă de la un magistrat și privește exigențele de prudență și moderație asociate cu funcția de procuror, ceea ce înseamnă o obligație de distanță pentru asigurarea imparțialității sale și a aparenței de imparțialitate.

Inspecția a mai susținut că, întrucât deputatul E.U. este o persoană publică foarte prezentă în articolele și dezbaterile realizate de mass-media, nu toate comentariile fiindu-i favorabile, iar numele său a fost amintit în legătură cu mai multe dosare penale, chiar dacă nu a fost trimisă în judecată, doamna procuror A.M.B. trebuia să păstreze aparența de independență personală și de imparțialitate prin abținerea de la manifestări publice care să pună sub semnul întrebării aceste principii fundamentale ale deontologiei profesionale.

Referitor la afirmațiile din mass-media privind numirea doamnei A.M.B. în funcția de procuror șef cu sprijinul deputatului E.U., Inspecția Judiciară a constatat că aceste afirmații sunt nefondate, numirea în funcția de conducere a doamnei procuror fiind efectuată cu respectarea procedurilor legale.

În fața Secției pentru procurori, în ședința din 18 martie 2015, Inspecția Judiciară a reiterat concluziile raportului anterior enunțat, susținând în esență că, de principiu, o relație de prietenie dintre un magistrat și un om politic nu poate fi sancționabilă, în nici un stat democratic neexistând reglementări care să interzică relații de prietenie între persoane aparținând unor categorii socioprofesionale diferite.

În speță însă, datorită comentariilor apărute în mass-media referitor la E.U., relația de prietenie dintre aceasta și A.M.B., care deținea funcția de, a fost de natură să genereze discuții cu privire la posibilitatea acesteia din urmă de a-și exercita funcția cu imparțialitate și echidistanță.

Ca atare, atât timp cât doamna procuror nu a făcut demersuri pentru lămurirea relației cu omul politic E.U., aflată în centrul discuțiilor din mass-media și nu a respectat obligația de rezervă, Inspecția Judiciară consideră că au fost încălcate prevederile art.9 alin.2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În ceea ce privește numirea doamnei A.M.B. în funcția de conducere, se arată că au fost efectuate verificări în urma cărora a rezultat că procedura de numire a respectat exigentele prevăzute de dispozițiile legale în materie.

Secția pentru procurori apreciază că doamna procuror A.M.B. a încălcat prevederile art. 9 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, constând în obligația judecătorilor și procurorilor de a se abține de la orice comportament, act sau manifestare de natură să afecteze încrederea în imparțialitatea lor, având în vedere următoarele argumente:

Deontologia magistratului se fundamentează pe valorile pe care acesta trebuie să le aibă la bază în activitatea sa profesională. Deontologia proiectează condițiile morale ale profesiei, prin faptul că prescrie modul dezirabil de comportament al personalității profesionale, pe două coordonate fundamentale: prin raportare la imaginea de sine proiectată și la efectele imaginii sale asupra celorlalți.

În cauza de față, Secția reține că întâlnirea de la Paris din data de 14.02.2014 a doamnei procuror A.M.B. cu doamna deputat și președinte de partid politic E.U., conform unei înțelegeri anterioare, constituie o încălcare a normelor deontologice ale magistratului din perspectiva felului în care imaginea procurorului a fost proiectată în zona publică și a efectelor pe care această imagine le-a produs în conștiința opiniei publice.

Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară adoptate de către Națiunile Unite ce constituie un îndrumar în activitatea magistraților, fie ei judecători sau procurori, identifică independența, integritatea, imparțialitatea sau eticheta printre valorile etice centrale ce stabilesc acei parametri de exercitare etică a funcției de magistrat.

În conținutul acestui act se arată că, aflându-se permanent în vizorul public, magistratul trebuie să accepte, în mod liber și de bunăvoie, anumite restricții personale care ar părea o limitare a anumitor drepturi pentru orice alt cetățean. În particular, judecătorul și procurorul trebuie să aibă o conduită care să fie conformă cu demnitatea funcției de magistrat.

Se mai arată astfel că magistratul nu trebuie să permită ca relațiile sale de familie, sociale sau altele asemenea să influențeze în mod neadecvat conduita și deciziile sale ca judecător sau procuror.

De esența întăririi sistemului de drept într-o democrație modernă stă existența unor norme de conduită pentru magistrați, atât în exercitarea funcției cât și în afara ei, care să fie concepute pentru a păstra încrederea într-un sistem judiciar independent și imparțial.

În definirea valorii etice a independenței, în proiectul codului de conduită mai sus menționat, se arată că magistratul trebuie să fie independent în relațiile cu societatea în general și în relațiile cu părțile aflate într-un litigiu pe care îl are de soluționat.

Independența magistratului presupune imparțialitate totală din partea acestuia. În soluționarea oricărei cauze privind părțile, judecătorul și procurorul trebuie să nu aibă nicio legătură, înclinație sau părtinire care să afecteze – sau să poată fi percepută ca afectând – capacitatea sa de a ancheta sau judeca în mod independent. Magistratului i se cere să adopte o conduită, atât în instanță, cât și în afara acesteia, care să mențină și să întărească încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în imparțialitatea sa și a corpului judiciar.

Sigur că normele deontologice nu impun magistratului o conduită ermetică în relațiile sociale, de izolare după terminarea orelor de lucru, ci, din contră, viața socială este esențială pentru îmbogățirea cunoștințelor despre lumea reală. Magistratul trebuie să se expună la o serie de factori care formează opinii și este posibil să își formeze opinii și prin contactele cu prietenii, colegii și mass media.

Pornind de la această realitate nu se poate susține însă că este obligatoriu ca judecătorul sau procurorul să dea curs cererilor de a avea întrevederi sau alte activități în

particular cu persoane care le-ar putea afecta independența sau percepția publică asupra independenței lor.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor impune magistraților obligația de apărare a independenței justiției (art.3 alin.1), iar în art. 3 alin.2 stipulează că „judecătorii și procurorii trebuie să-și exercite funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice natură”.

În respectarea acestor valori, magistratului i se cere nu numai să nu aibă legături nepotrivite și să nu fie influențat de puterea executivă și de cea legislativă, ci să și apară astfel în ochii unui observator rezonabil.

Rezultă în acest sens că pentru independența judiciară și pentru menținerea încrederii publicului în sistemul de justiție este esențial ca nici executivul, nici legislativul și nici magistratul să nu creeze percepția că deciziile îi pot fi afectate de influențe externe, tentații, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din orice parte sau din orice motiv.

Același Cod deontologic prevede în art.9 alin. 1 că „judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe”, iar în alin.2 se arată că „judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor”.

În contextul acestui cadru normativ etic și al modului său de aplicare, Secția pentru procurori apreciază, fără echivoc, că relația de rudenie, căsătorie, afinitate și prietenie dintre un magistrat și orice altă persoană, inclusiv oameni politici nu constituie în sine un act contrar regulilor deontologiei profesionale, însă, modalitatea de cultivare a unei astfel de relații, notorietatea acesteia sau exteriorizarea ei în public, pot constitui elemente obiective de natură să altereze imaginea magistratului în cauză din punctul de vedere al imparțialității sale la momentul prezent sau în viitor.

Normele de conduită judiciară internaționale nu pun nici ele accentul pe interzicerea unor astfel de legături, cu atât mai mult cu cât există state în care magistrații provin din mediul politic sau sunt propuși de acesta, însă impun acestor magistrați obligația de a se retrage din orice cauză în care ar exista vreun dubiu privind

imparțialitatea lor sau de a se abține de la orice activități sau manifestări ce le pot compromite independența sau le pot periclita aparența de imparțialitate.

Pe de altă parte, magistratul ar trebui descurajat să aibă anumite relații sociale sau extrajudiciare, dacă acea relație de ordin social interferează cu îndeplinirea responsabilităților judiciare și dacă un observator neutru, complet informat despre natura relației de ordin social, ar putea să aibă în mod rezonabil îndoieli referitor la modul în care va fi îndeplinit actul de justiție.

Este posibil însă ca magistratul să declare în mod onest că nu este subiectiv și că nu permite propriului interes să îi afecteze judecata, dar totuși să permită acest lucru în mod subconștient.

Este firesc ca familia, prietenii și colegii magistratului, cu care acesta intră în contact în mod regulat să fie în măsură să influențeze în mod nepotrivit, sau să dea impresia că influențează magistratul în îndeplinirea de către acesta a atribuțiilor sale judiciare. Pentru acest motiv există în legislație norme de conduită juridică impuse magistraților care, prin respectarea lor, să îi ferească de aceștia și sistemul judiciar în ansamblu de încălcări ale independenței și imparțialității. Pe lângă aceste norme protectoare, magistratul trebuie să aibă o grijă deosebită să se asigure că judecata și conduita sa judiciară nu sunt nici măcar în mod subconștient influențate de către aceste relații și să se asigure că nu-i pot compromite imparțialitatea.

În cazul doamnei procuror A.M.B., relația recunoscută și afișată cu un deputat, șef al unui partid politic, nu ar fi avut un efect negativ asupra conduitei sale profesionale atâta timp cât doamna procuror nu ar fi deținut o funcție de conducere la nivelul unei structuri de parchet atât de importantă cum este Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și dacă ar fi existat certitudinea că prietena sa, în speță doamna deputat E.U., nu ar fi putut fi ea însăși sau apropiată ai acesteia, părți ai vreunei cauze de natură penală de competența acestei structuri de parchet.

În funcție de împrejurări, se poate considera că se naște o percepție rezonabilă de subiectivism dacă există o prietenie sau animozități personale între magistrat și oricare dintre persoanele implicate în cauză sau dacă magistratul cunoaște îndeaproape pe oricare dintre părți.

În aceste condiții, judecătorul și procurorul trebuie să se aștepte să fie obiectul atenției constante și al comentariilor publicului și trebuie deci, să accepte restricții din cele mai diverse asupra activităților sale care ar părea nejustificate pentru un cetățean obișnuit. Magistratul trebuie să accepte aceste restricții în mod liber și de bunăvoie, chiar dacă aceste activități sunt firești când sunt desfășurate de alți membri ai comunității sau ai altor profesii.

Legalitatea conduitei magistratului, chiar dacă este relevantă, nu este singurul element care stabilește gradul de corectitudine a acesteia.

În acest context, apărările formulate de către doamna procuror A.M.B. în sensul că relația sa de prietenie cu E.U. a început anterior numirii în funcția de procuror șef al D.I.I.C.O.T., că nu a fost o relație ascunsă, de natură a ridica suspiciuni referitoare la anumite situații, că a fost adusă la cunoștința colegilor de serviciu și șefilor ierarhici după revenirea de la Ministerul Justiției în cadrul acestei structuri de parchet, precum și faptul că se cunoștea despre prietenia lor la data la care a fost propusă de ministrul justiției, audiată în Consiliul Superior al Magistraturii și numită de Președintele României, nu sunt suficiente pentru a înlătura elementele care contribuie la afectarea imaginii independenței și imparțialității atât a persoanei magistratului în cauză, dar mai ales a instituției pe care o conducea.

Chiar dacă la momentul numirii sale în funcția de conducere, doamna procuror avea o relație cunoscută cu un politician important din viața publică, iar acest aspect nu a împiedicat dobândirea funcției, ulterior acestei investiții era firesc să manifeste o rezervă în afișarea publică a acestei relații astfel încât să nu existe nicio suspiciune cu privire la independența și imparțialitatea în exercitarea funcției sale, cât și a celorlalți procurori din subordinea sa.

Din conținutul discuției purtate cu jurnalistul TVR, deși demersul jurnalistic a părut unul neoficial, Secția constată că doamna procuror a abordat această situație nu ca fiind una ce i-ar putea aduce deservicii, ci din contră, a încercat să acrediteze ideea că existența relației de prietenie cu E.U. și evidențierea ei publică este un lucru firesc, corect din punct de vedere moral și fără orice altă implicare de natură negativă.

Modul de poziționare al doamnei procuror raportat la această situație - prin invocarea unei delimitări între viața publică și viața privată - nu face să elimine exact acea percepție de subiectivism care se poate naște în momentul apariției unei împrejurări în care elementele din viața personală și cea profesională s-ar suprapune, respectiv situația în care, în cadrul direcției pe care o conducea, s-ar fi înregistrat o cauză ce ar fi vizat-o pe E.U. sau persoane din anturajul acesteia.

Cu toate că doamna procuror A.M.B. a învederat că la momentul numirii sale în funcția de conducere și la data respectivei întâlniri de la Paris nu existau în lucru la D.I.I.C.O.T. dosare privind pe deputatul E.U. , atât din verificările efectuate de către Inspekția Judiciară, cât și din relațiile solicitate de către Sekția pentru procurori, se constată că atât anterior, cât și ulterior învestirii sale în funcție, această unitate de parchet a fost sesizată cu fapte penale ce ar fi fost comise de E.U. sau de apropiați ai acesteia.

Astfel, din verificările Inspekției Judiciare a reieșit faptul că, la Structura centrală a D.I.I.C.O.T. au fost înregistrate trei dosare privind pe E.U., respectiv:

- dosarul nr..... având ca obiect infracțiunea prev. de art.168¹ C.pen., înregistrat la 19.01.2007 și soluționat la 23.02.2007 prin rezoluție de neîncepere a urmăririi penale;

- dosarul nr..... având ca obiect infracțiunea prev. de art.7 alin.1 din Legea nr.39/2003, art.20 CP. rap.la art. 173 alin.2 și art. 165 Cp., înregistrat la 30.01.2007 și soluționat la data de 28.01.2010 prin rezoluție de scoatere de sub urmărire penală a învinutului B.V. și neînceperea urmăririi penale față de celelalte persoane cercetate în dosar, inclusiv E.U.;

- dosarul nr..... având ca obiect infracțiunea prev. de art.48 din Legea nr. 161/2003, înregistrat la data de 21.12.2009 ca urmare a disjungerii din dosarul nr. al Sekției de urmărire penală și criminalistică, și soluționat prin rezoluție de neîncepere a urmăririi penale la 25.01.2010.

Pe de altă parte, din adresa nr. din a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, a rezultat că, în timpul exercitării funcției de de către A.M.B., la nivelul direcției a fost înregistrat dosarul nr. în care s-au efectuat cercetări față de mai multe persoane fizice și juridice, printre care și

numiții C.D., C.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 367 alin. 1 C.P., art. 9 alin. 1 lit. a, b, c, f din Legea nr. 241/2005 și art. 29 alin. 1 lit. a, b, c din Legea nr. 656/2002 republicată. Dosarul a fost declinat la 04.12.2014 la Direcția Națională Anticorupție pentru continuarea cercetărilor sub aspectul infracțiunilor prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000 și art. 29 din Legea nr. 656/20002 republicată.

Aceste informații, în mod rezonabil, conduc la concluzia că doamna procuror șef A.M.B. avea posibilitatea să prevadă apariția unor anchete judiciare asupra omului politic E.U. sau a unor apropiați ai acesteia, inclusiv la D.I.I.C.O.T. Faptul că deputatul E.U. era o persoană publică foarte prezentă în articolele și dezbaterile realizate de mass-media, că numele doamnei deputat a fost amintit în legătură cu mai multe dosare penale care au fost instrumentate la D.I.I.C.O.T., chiar dacă acestea nu s-au finalizat prin rechizitorii, trebuiau să determine din partea doamnei A.M.B., din perspectiva funcției pe care o deținea, o atitudine rezervată, de natură să apere și să păstreze aparența de independență personală și de imparțialitate prin abținerea de la orice comportament, act sau manifestare publică de natură să pună sub semnul întrebării aceste principii fundamentale ale deontologiei profesionale.

În baza solicitării Secției pentru procurori, Direcția Națională Anticorupție a înaintat rechizitoriile nr. din și nr. din privind, printre alții, pe A.M.B., din care rezultă aspecte edificatoare sub aspectul relației de prietenie, dar nu numai, dintre procurorul A.M.B și deputatul E.U. Astfel, relevante sub aspectul modului cum funcționa relația de prietenie dintre persoanele menționate și cercul de apropiați ai E.U. sunt declarațiile martorului P.O.L. care arăta că ”în perioada în care D.D. deținea funcția de președinte al A.N.R.P., inculpata A.M.B venea foarte des în cadrul instituției și insista pentru convocarea Comisiei centrale, deși comisia nu putea fi convocată(...)”. Începând cu luna noiembrie 2011, martorul susține că prezența inculpatei A.M.B s-a intensificat, aceasta solicitând numitei D.D. și întâlniri în afara instituției. La sfârșitul lunii noiembrie și începutul lunii decembrie 2011, relațiile dintre A.M.B și M.I., pe de o parte, D.D. și martor, pe de altă parte, au devenit extrem de tensionate, prima reproșându-i că tergiversa întrunirea următoarei ședințe a C.C.S.D. și că prejudiciază mai mulți beneficiari ai dreptului de despăgubire. Martorul a mai arătat că

în cadrul instituției circulau mai multe zvonuri, în sensul că lista cu dosarele care urma să intre în următoarea ședință a C.C.S.D. conținea câteva dosare „sensibile”, având în spate nume din sfera politicii și că datorită acestui fapt D.D. se temea să convoace mai repede ședința. În luna decembrie 2011 martorul a precizat că în biroul D.D. a găsit-o pe inculpata A.M.B care era foarte nervoasă și speriată, încercând să o convingă pe D.D. să convoace mai repede comisia. În cadrul acestei discuții A.M.B a făcut mai multe reproșuri, având următoarea remarcă ”.....” susținând că neconvocarea comisiei va conduce la repercusiuni asupra ei, afirmând că ”îi vor rupe capul alții”.

Același martor a mai arătat, într-o altă declarație, că în perioada septembrie-octombrie 2011 a aflat că A.M.B se află în relații de prietenie cu E.U. și că numele de ”D” l-a auzit pentru prima dată de la A.M.B și M.I. în cadrul unei întâlniri la care a participat și D.D. într-un local ”.....” de pe Calea Moșilor. Tot atunci a aflat despre un anume ”A” despre care nu știa cine este la momentul respectiv, aflând ulterior că este vorba de A.C.

Aceste informații vin să facă dovada unei atitudini asumate din partea doamnei A.M.B și demonstrează modul de înțelegere și maniera de respectare a normelor etice profesionale, în special cele privind independența și imparțialitatea.

În acest context, Secția reține că obligația de rezervă ce reprezintă comportamentul care se așteaptă de la un magistrat pentru asigurarea imparțialității sale ori a aparenței de imparțialitate nu a fost încălcată în mod accidental de către doamna procuror A.M.B în cazul vizitei de la Paris, ci a fost nesocotită cu știință și subestimată ca importanță în mod conștient.

În cazul doamnei procuror prezumția de subiectivism apare cu atât mai evidentă cu cât, în calitate de secretar de stat, detașată dintr-o funcție de procuror, nu s-a rezumat doar la munca de elaborare a unor politici publice angajate de un anumit guvern, ci a întemeiat relații de prietenie cu politicieni, relații pe care le-a menținut și evidențiat public, într-o altă etapă a carierei sale, aceea de conducător al uneia din cele mai mari direcții din cadrul Ministerului Public, așa cum reiese chiar din apărarea sa.

Obligația de rezervă a doamnei procuror A.M.B trebuia asumată încă de la preluarea respectivei funcții de conducere în scopul evitării oricărui prilej de apariție a unui dubiu privind imparțialitatea sa și a procurorilor pe care îi conduce.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Constată că doamna A.M.B a încălcat dispozițiile art.9 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, prin manifestări publice din perioada în care îndeplinea funcția de

Constată că, în acord cu reglementările legale în materie, simpla relație de prietenie dintre un magistrat și orice altă persoană, inclusiv oameni politici, nu constituie prin ea însăși o încălcare a normelor de conduită reglementate de Codul deontologic anterior menționat.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 83/18.03.2015 se comunică doamnei A.M.B, Direcției resurse umane și organizare și Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 18 martie 2015

**Vicepreședinte,
Procuror Bogdan GABOR**